

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1143. Usque Ad Annum 1176

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90118014

§. 41. Thomas in Sanctorum Catalogum refertur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66377)

testatis Sæcularis non administrant. Qui hoc præsumserint, a Beneficiis Ecclesiasticis arceantur. Vir ad Religionem non transeat, uxore in Sæculo remanente, vel e converso, nisi ambo vacandi operibus carnis tempus excefferint. In Adventu Domini, omnibus qui poterunt, maxime autem Clericis & Nobilibus jejunium & abstinentia carniū indicatur. Circa Decretum autem, quo Presbyteris prohibebatur, ne quidquam exigent de rebus morientium, nec pro Benedictione Sponsarum, pro Baptismo, & pro absolutione excommunicatorum, a quibus quadraginta octo libras petebant, nihil perfectum est, quia Episcopi Normanniæ illud recipere noluerunt. In eodem Concilio Archiepiscopus Turo-nensis querelas contra Archiepiscopum Dolensem recoxit, quem non Archiepiscopum sed Episcopum, sibi subjectum, esse affirmabat. At Clerici Dolenses constanter reclamarunt.

§. XLI.

Thomas Sanctorum Catalogo ad-scribitur.

Inter hæc, Alexandrum Papam miraculorum, quæ ad sepulchrum Thomæ Archiepiscopi edebantur, primum vox populi certiolem fecit, deinde etiam virorum fide dignorum testimonia, ac tandem

Sæcul. XII.
A.C. 1172.

c. 10.

c. 13.

Sæcul. XII.
A.C. 1173.

tandem etiam datæ literæ duorum Legatorum Alberti & Theoduni, qui eo melius tantam rem edoceri potuerant, quo propius locum sepulturæ degebant. His ergo testibus munitus, cum præterea privatim S. Præsulis virtutes sibi cognitæ essent, adhibitis ad consilium Cardinalibus, eum solemnî ritû, in Ecclesia, die cinerum, vigesima prima Februarii, anno millesimo centesimo septuagesimo tertio, præsentem magnam Clericorum Laicorumque frequentiam, Sanctis adscripsit, Martyrum numero inseri iussit, ejusque Festum singulis annis in die obitus vigesima nona Decembris celebrari, quod hodieque in tota Ecclesia Catholica observatur. Id cognoscimus ex duabus Bullis Signii duodecima die Martii datis, quarum altera ad monachos Ecclesiæ Metropolitanæ Cantuariensis, altera ad universum Clerum populumque totius Angliæ dirigitur.

Ceterum Divina Vindicta in S. Præsulis percussores, qui omnes quatuor intra annum tertium, nempe millesimum centesimum septuagesimum tertium perierunt, emicuit. Hi peracto facinore, ad aulam redire non ausi, in prædium Hugonis Morevillensis, nefandæ cædis conficii, in ora Angliæ Occidentalis positum, se receperunt, ubi tamdiu commorati sunt, quoad ipsismet horror ille, quo eos

Roger. ann.
p. 522.

eos omnes Boni in ista regione averfabantur, intolerabilis accidit. Nemo cum ipsis colloqui, nemo familiariter cum ipsis cibum capere fuflinebat, & ne canes quidem, quod de eorum menfa fupererat, fibi projectum devoraffe dicebantur. Tandem quatuor illi Equites, confcientiæ morfa ftimulante Alexandrum Papam adierunt, qui eis in admiſſi ſceleris pœnam peregrinationem Hieroſolymam injunxit. Alter eorum Guilielmus *de Traci* in Italia remanſit, pœnitentiam omiſſo itinere maritimo peracturus. Verum brevi poſt Coſentia in Calabria horrendo morbo corripitur, ita ut putrefacta & conſumta brachiorum pedumque carne nuda oſſa intuentibus paterent. Amaram facti pœnitentiam & dolorem profitebatur, ac noviffimum Martyrem devotiſſime invocabat. Quod deinde Epifcopus Coſentinus, ejus in ultima lucta Confefſarius, aliis retulit. Ceteri tres Hieroſolymam pervenerunt, ubi paulo poſt vita functi, atque ante portam Templi ſepulti ſunt, addito hoc Epitaphio: *Hic jacent mortalium miſerrimi, qui beatum Thomam Archiepiſcopum Cantuarienſem Martyrio affecerunt.*

Sæcul. XII.

A.C. 1173.

*Gest. poſt
Martyr. c. 9.*